

end Bøder, thi jeg tror, at Bøder ikke i eet af hundrede Tilfælde vilde blive idømte Personer i den af mig nævnte Alder. Bestemmelsen er derhos ogsaa i Strid med en Bestemmelse i § 4, ifølge hvilken der med Hensyn til Straffens Størrelse udtrykkeligt skal tages Hensyn til Mængden og Værdien af det, der er taget. Men i § 1 er der jo slet ikke taget Hensyn til, om Borttagelsen af Æg og Ungel er slet i meget stor Mængde, eller om der kun er borttaget et ganske enkelt Stykke. Jeg skulde derfor tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være henfigtsmæssigt at træffe en Forandring i den antydede Retning.

Madjen: Hvad Muldvarpen angaar, finder jeg mig nogenlunde tilfredsstillt ved, at Bestemmelserne om dens Fredning ikke skulle være gjældende paa Kunstenge, naar derved forstaas enhver Eng, hvor der anvendes Overvisling, thi det er netop i saadanne Eng, at Muldvarpen gjør meget betydelig Skade. Naar Vandet ledes bort fra Hovedledningen, gennemroder Muldvarpen nemlig denne saaledes, at Vandet, naar det igjen slaas ud, løber gennem Muldvarpegangene og næsten ikke er til at stoppe. Naar, som sagt, Udtrykket Kunstenge omfatter alle de Eng, hvor der er anlagt Overvisling, har jeg ikke noget imod Bestemmelserne om Muldvarpens Fredning. Derimod vilde jeg gjerne ønske en lignende Bestemmelse som den, der skal gjælde med Hensyn til Muldvarpen, indsat i Loven med Hensyn til den Skade, visse Dyr kunne forarsage paa Sædemarker. Jeg er meget enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgfreds (D. Christensen) i, at man ikke alene maa vurdere den Nytte, visse Dyr kunne gjøre, men at man ogsaa maa vurdere den Skade, de kunne gjøre. Det, der blev anført af det ærede Medlem om Raa-vildt, kan ogsaa for en stor Del anvendes paa Harerne, især i Hedeegnene. Jeg har seet Agre i Hedeegne, hvor Harerne have afsbidt Ærene paa Roden langsmed Hedefiden, saaledes at Agrene have set ud, som om de havde været overløbne af en Faareflo,

og det er dog noget strengt at sige til en Mand, der ser sin Sæd ødelagt paa den Maade: Naar Du skyder de Dyr, der saaledes ødelægge Din Sæd, skal Du give saa og saameget i Mulk. Det forekommer mig derfor, at det vilde være billigt, om man i § 1 indsatte en lignende Bestemmelse som den, der staar i § 3 om Muldvarpene, saaledes at man fastsatte, at vedkommende Jordbruger, naar Dyrene ødelægge Sæden paa Markerne og han skyder dem paa Stedet, skal være fritagen for at give Mulk. — Jeg holder ikke meget af Bestemmelsen om, at Fredningstiden for Harer, Grævlinge, Algerhøns, Brokfugle og Ursfugle kun skal vare til 1ste September. Jeg saa hellere, at denne Fredningstid blev udvidet til den 1ste Oktober, thi hvor der er flere sammen om fælles Jagt, kan det let hændes, at den ene fortræddiger den anden ikke saa lidt, naar han bruger Sagten i September. Faarene staa da i Almindelighed tværede paa Marken, og naar en Mand da kommer med sit Jagtgevær og sine Hunde, kan der let derved forarsages en Forstyrrelse blandt Faarene. Jeg vilde derfor, som sagt, ønske, at Fredningstiden udvidedes til den 1ste Oktober, idet jeg heller ikke antager, at det kan være af stor Interesse for Jagtelkere at have Tilladelse til at skyde de nævnte Dyr i September. — Næven er jeg derimod ikke nogen Elsker af. Det træffer sig meget ofte især i Hedeegnene, at Næven ikke alene tager Lam, men ogsaa de gamle Faar, og det i en meget vid Udstrækning. Jeg ved ikke, hvad Aarsagen er dertil, men det kan træffe periodisk i enkelte Aar, at Næven anretter saa at sige et almindeligt Drab paa Faarene, og naar dette er Tilfældet, forekommer det mig ikke rigtigt i Loven at indsatte nogen Fredningsbestemmelse for den. Vel kan det være muligt, at Næven ogsaa ødelægger en Del Mus, men jeg troer, at den Skade, den gjør, er større end den Nytte, den gjør, og derfor holder jeg ikke af at have den fredet. — Hvad angaar Bestemmelsen om Indsamlingen af vilde Fugles Æg, tror jeg ogsaa, at den er noget vag, og navnlig mener jeg, at den Straf, som er bestemt derfor, er for stor. Det er Tilfældet paa mange Steder, især i Hedeegne